

maatte anses fornødent. Det er ogsaa mig bekendt, at det Punkt i Lovforslaget, som han særlig henviser til, har været Gjenstand for forskjellig Fortolkning; men jeg kan dog ikke indrømme, at de nugældende Lovbestemmelser ere i den Grad uklare, at det skulde være ubetinget nødvendigt at gjøre nogen Tilføining dertil. Dersom det ærede Thing skulde være tilbøjeligt til enten at følge det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), som ikke vil have nogen yderligere Godtgørelse af Principet i Loven, eller det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds, som fandt, at, naar man ikke kunde faae Mere, maatte man hellere nøies med det Sætt, — eller muligvis dem begge ved at forkaste Loven — vilde jeg ganske vist noget beklage det, idet jeg troer, at Lovforslaget, som det nu foreligger — om det end ikke frembyder store Afvigelser fra det Bestaaende — udtrykker de tidligere Lovbestemmelseres Tanke paa en renere, klarere og tydeligere Maade, og fremfor Alt samler dem; thi det maa vel erindres, at de nugældende Lovbestemmelser for Kjøbenhavns Communes Bestemmelse indeholdes ikke alene i Loven af 19de Februar 1861, men ogsaa i Loven af 6te Juli 1867, idet enkelte Paragrafer i denne Lov ogsaa ere gjorte anvendelige i Kjøbenhavn. Dette Lovforslag har altsaa i mine Tanker det Fortrin, at samle Bestemmelserne paa eet Sted og give dem i en tydeligere og klarere Form end før. Men skulde det være, at Thinget ikke vil følge mig, men derimod de to ærede Medlemmer, som jeg flere Gange har citeret, saa skal jeg erkjende, at der ikke er tabt overordentlig Meget derved; jeg maa bede erindret, at det jo ingenlunde er af egen fri Drift, at jeg har indbragt dette Lovforslag, men at det snarere kun er nødvendigheden, at jeg er fremkommen dermed.

Frederiksen: Den høitærede Indenrigsminister meente, at i Birkeligheden fremmede vi ikke vor Anskuelse synderligt ved at nægte dette Lovforslags Vedtagelse, da Følgen jo saa blev den, at den nugældende Skattelov fremdeles vedblev at bestaae. Ja, det er jo ganske vist, og jeg tillægger heller ikke dette

Lovforslags Vedtagelse eller Nægtelse stor Betydning; men det vilde dog være meget urimeligt, om vi her i Thinget, paa samme Tid, som vi forlange af Ministeren, at han f. Ex. til næste Aar eller dog i den nærmeste Fremtid skal forelægge os et Lovforslag om den samlede kommunale Bæftatning, som vi tænke os baseret paa andre Grundætninger end dem, der gaaer igjennem denne Lov, om vi, siger jeg, paa samme Tid vedtog en Lov for Kjøbenhavns Bestemmelse, der var ganske forskjellig fra den almindelige Lov om den kommunale Bæftatning, som vi kunne ønske os forelagt ad Aare. Selve Nægtelsen af det forelagte Lovforslags Fremme kan jo ogsaa foregaae ved en Dagsorden eller ved, at vi paa anden Maade udtale, af hvilken Grund det er, vi nægte Loven, at det nemlig er for at forøge det Tryk, som vi oftere — hidtil rigtignot forjøves — ved vore Udtalelser have søgt at lægge paa Ministeren, gaaende ud paa at bevæge ham til i en nær Fremtid at forelægge en almindelig communal Skattelov. Der er saa meget større Fare ved at udsætte et saadant Stridt, som vi mere og mere komme ind paa den almindelige Indkomstskats Principer. Den ærede Minister synes selv at bidrage hertil; thi efter hvad der berettes fra Kjøbstadcommunerne, har han jo der gjort Sit til at faae Communerne til at vedtage Vedtægter, der i Birkeligheden ganske afvige fra det ældre Formue- og Leilighedsprincip og paa en høist betænkelig Maade nærme sig til det nye Indkomstskatteprincip.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om det er det ærede Medlem bekendt, at der er meget stor Forskiel i de Forslag, der ere indkomne fra de forskjellige Kjøbstæder. Nogle af disse have i deres Vedtægter foreslaaet, at den gamle, ligefrem vilkaarlige eller dog ikke regelbundne Formue- og Leilighedsansættelse skulde blive bestaaende, og disse Vedtægter have ligesaa vel faaet min Stadfæstelse som de Vedtægter, i hvilke et andet Bæftatningsprincip bliver fastslaaet. Jeg troer, at det er i Overeensstemmelse med Kjøbstadcommunallovens Bestemmelse, at der overlades Kjøbstæderne en stor Frihed i saa Henseende. Særligt antager